

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
У Нью Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVIII. Ч. 147.

ДЖЕРСІ СІТІ ІНЮ ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 7-го СЕРПНЯ 1981

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 7, 1981

No. 147. VOL. LXXXVIII.

РОБЛЯТЬ ЗАХОДИ В ОБОРОНІ РАЇСИ РУДЕНКО

На розмові з конгресменом Дж. Койном в його бюрі (зліва направо): Уляна Мазуркевич, д-р Ніна Строката-Караванська, Віра Андрійчик, Христия Сеник і Оріс Гевка

Вашингтон. — Конгресмен Джім Койн, республіканець з 8-го дистрикту в Пенсильванії, відомий прихильник Гельсінкських груп і груп, які виступають проти порушення людських прав у СРСР, зокрема Філадельфійського Комітету оборони Людських і Національних Прав України зустрівся з представниками цього Комітету на важливий інформаційний розмови, де було обговорено багато дисидентських українських справ, зокрема доля заарештованої Раїси Руденко.

Р. Руденко, дружина Миколи Руденка, засудженого й тяжко покараного голови Української Гельсінкської Групи в Києві, українського сучасного, мабуть, найвищачиншого поета і письменника, номінована на нагороду миру Нобеля на 1981 рік, тепер заарештована.

На розмові з конгресменом були Уляна Мазуркевич, голова Комітету, д-р

Ніна Строката-Караванська, ше донадавна — політичний в'язень советських тюрем, Віра Андрійчик, Христия Сеник і Оріс Гевка, члени Комітету.

На прохання цих українських активісток конгресмен Дж. Койн телефонував до Советської амбасаді у Вашингтоні, щоб запитати про Раїсу Руденку, що з нею і де вона тепер перебуває.

Про Р. Руденку було відомо, що вона, "зникла" 14-го квітня ц.р. зі свого мешкання після багатьох категоричних нагноток на неї за те, що не відрікається свого мужа, а далі добивається у нелюдської советської влади полегшення йому, інвалідові війни, долі. Далі стало відомо, що Р. Руденко заарештовано 15-го квітня і ув'язнено. Тепер переслідується всіх тих, до кого Раїса Руденко стояла близько.

Речники советської амбасаді відмовилися розмовляти з конгресменом Дж. Койном.

Союзний День

філадельфійської Округи відбудеться на „Тризубівці“

Танцювальний ансамбль Українського Клубу у Фрексвіллі, Па.

Філадельфія, Па. (с.г.) — Вже від 30-ти років майже кожного року філадельфійська союзова Округа влаштовує Союзні Дні або інші імпрези, завданням яких є в першу чергу пропагувати добре ім'я Українського Народного Союзу. Таким були також відзначення ювілейних річниць щоденника „Свобода“ і Батька Союзу. Цього року, згідно ухвали річних зборів Округи, вирішено відбутися зустріч Союзів з громадянством у неділю, 16-го серпня, на посіпості Українського Спортивного Осередку „Тризуб“ в Горшамі, Па.

Філадельфія, Па. (с.г.) — Вже від 30-ти років майже кожного року філадельфійська союзова Округа влаштовує Союзні Дні або інші імпрези, завданням яких є в першу чергу пропагувати добре ім'я Українського Народного Союзу. Таким були також відзначення ювілейних річниць щоденника „Свобода“ і Батька Союзу. Цього року, згідно ухвали річних зборів Округи, вирішено відбутися зустріч Союзів з громадянством у неділю, 16-го серпня, на посіпості Українського Спортивного Осередку „Тризуб“ в Горшамі, Па.

Під час Союзного Дня будуть вшановані заслужені союзові піонери з відділів філадельфійської і сусідніх округ. Для дітей і найменших готуються різні несподіванки під керівництвом інж. Івана Скіри. Буде тут і забави, до танців грати популярна оркестра „Кавалери“. Дітям кухня з традиційними українськими стравами, а також будуть гарячі і зимні напитки.

На цей традиційний Союзний День запрошує Управління все союзове членство і всіх українських громадян з міста і околиць. Запрошено Екзекутив УНСоюзу, а також сусідні округи і такі, з якими філадельфійська союзова громада співпрацювала і співпрацює. Запрошено округи Літві Веллі, Твердого вулиця, Вілкс-Беррі, Скрантон; округи Нью Йорк, Ньюарк, Джерсі Сіті, Перт Амбой і Пассейк. Також запрошено до участі у святі членство інших братських союзів.

Фундація Р. Смука проголосила дари і стипендії

Чикаго, Іл. — Фундація імені св.п. Романа В. Смука, заснована тут кілька років тому відомим українським діячем, правником д-ром Романом І. Смуком, батьком загинуло в летунській катастрофі надійного молодого інженера Романа В. Смука, кожного року уділяє чималі суми на різні вартісні українські почини для різних осіб здебільшого аспірантів-студентів українського роду, на їхні проєкти, звичайно з українознавства чи споріднених царин.

Цього року Фундація уділила грошові дари для Українського Гарварду — 500 дол.; для Дослідницького Центру Історії Іміграції при Мінісотському університеті — 500 дол.; для докторанта Ярослава Білоцерковича за його докторську працю з історії українського дисидентського руху — 600 дол.; він опрацював дисертацію „Український політичний дисидентизм у Советському Союзі“ під керівництвом проф. Івана С. Решетаря з Вашингтонського університету в Сіатлі, Вашингтон; стипендію у висоті 300 дол. уділено Лілії Михайлюк, студентці антропології Стейтського університету Нью Йорку в Олбані, Н. Й.; стипендію також 300 дол. дістала Юлія О. Татко, студентка біології Лойола-університету в Чикаго; і нарешті суму 100 дол. дістав наймолодший неперворець до Советського Союзу Володимир Половчак, на закуп його шкільних приладів на новий навчальний рік.

У прилогах до проголошення подано характеристику поодиноким стипендістам. Про докторат Я. Білоцерковича пишеться, що ця дисертація дасть першу макроаналізу феномена підсоветського дисидентського руху в порівнянні з відносно коротким розглядом індивідуальних дисидентів або менших дисидентських груп.

Цьогорічні дари й стипендії Фундації є одним виявом великої і корисної діяльності української й американської громади праці філадельфійського Смука, адвоката вже на протязі 50 років в Ілліной, за що його було якраз нещодавно відзначено званням і грамотою „Сенйора радника“ класу випускників 1931-го року від Іллінойської Стейтської Правничої Асоціації. Уроцистичі вручення грамоти відбулися у вівторок, 23-го червня, у Гілтон готелі в Спрінгфілді, Іл., на річому з'їзді цієї великої і впливової організації. В кінцевому реченні гратуляційного листа до д-ра Смука підкреслено 50-річний досвід, лояльність відданість адвокатській професії нагородженого.

У прилогах до проголошення подано характеристику поодиноким стипендістам. Про докторат Я. Білоцерковича пишеться, що ця дисертація дасть першу макроаналізу феномена підсоветського дисидентського руху в порівнянні з відносно коротким розглядом індивідуальних дисидентів або менших дисидентських груп.

А. Добрянський, Г. Стрілець і Т. Гриньків виступлять на Союзівці

Союзувка. — У суботу, 8-го серпня ц.р., о год. 8:30 вечора в рамках культурно-розважових програм тут виступлять відомі українські мистці — бас-баритон метрополітальної опери Андрій Добрянський, скрипка Галина Стрілець і піаніст та аккомпаньйор Тома Гриньків, а до танців після цієї програми пригваритиме оркестра „Чари“. В неділю, 9-го серпня, матиме свою виставку образів прибулий з Парижу мистець-маляр Темістохл Вірста.

Минулої суботи на Союзівці виступив дуже успішно, при великій кількості гостей, відомий у Зедланді Стейтх Америкі і поза ними мшаний хор „Думка“ під нистецьким керівництвом Семена Комірного, аккомпаньмент Ірини Фабрики. Сольові партії виконували: Микола Фабрика, Омелян Гельбі, Олена Зам'ята, Уляна Стек, Алла Грогуль, Дозя Ластовська, Петро Ганкевич. Соліст-баритон М. Фабрика виступав також самостійно під аккомпаньмент Ірини Фабрики. Хор, під приязні оплески присутніх, виконав, між іншим, такі відомі твори, як „Торжественну кантату“ Людкевича, „Вечерниці“ Ніжинського, хорув партію з опери „Богдан Хмельницький“ Данькевича та багато інших.

„УКРАЇНСЬКИЙ ВЕЧІР“ НА ЛОНГ АЙЛЕНДІ

Іст. Медов. Н. Й. — В понеділок, 10-го серпня ц.р. о год. 7:45 увечері, тут у розлогому Айзенгавер парку відбудеться „Український вечір“ спонзорований Відділом УККА повіту Наосав, Европсько-Американським банком і управою парків та розваг згаданого повіту. В програмі виступлять: чоловічий хор „Прометей“ з Філадельфії під диригентурою Михайла Длабоги; „Скороходи“ — танцювальний ансамбль під керівництвом Роми Прийми-Богачевської; оркестра „Іскра“; тріо „Черемхо“ Осередку СУМА-А в Нью Йорку. Керівником „Українського вечора“ буде д-р Аскольд Лозинський. Вступ вільний.

В неділю, 2-го серпня, мав свою виставку образів Михайло Мороз.

Уряд переводить заповіджені акції проти контролерів

Вашингтон. Федеральний окружний суддя у Александрії, Вірджинія, засудив президента місцевої філії юнії контролерів летунського руху на 60 днів тюрми за зломання судової заборони. А суддя в Кензасі доручив арештувати чотирьох контролерів за ту саму провинку.

Уряд заповів, що державні прокуратори не будуть переводити масової акції арештів за зломання обов'язуючих законів, але зате розпочав висилку повідомлень страйкувачам про їхнє звільнення з праці.

В першій фазі акції звільненню вислано 55 таких повідомлень. Не зважаючи на це, контролери на загал страйкують далі. На 12,000 страйкуючих тільки 471 повернувся до праці, а 93 зголосили свій поворот.

Джін Киркпатрик з'ясовує свої погляди

Буенос Айрес, Аргентина — Джін Киркпатрик, американський амбасадор при ОН і керівник всіх американських функцій в системі ОН, об'їжджає країни Південної Америки, де вона має нагоду з'ясувати свої погляди. Вона виступає на публічних зустрічах, в розмовах з пресою та на інших форумах пояснює підстави політики сучасного американського уряду.

В програмі поїздок амбасадора Киркпатрик є Венесуела, Аргентина, Уругвай, Чиле, Перу і Еквадор. Дотепер вона відвідала Венесуелу, Аргентину, Уругвай. Крім публічних виступів вона також полагодує щільний ряд справ нормальними дипломатичними каналами, або, як популярно називають, „тихою дипломатією“. В центрі своїх уваг вона ставляє справу російського імперіалізму і його впливу на західний піквулі, а спеціально в Південній Америці, де послухним знаряддям советської імперіалістичної політики є Фідель Кастро, комуністичний лідер Куби. Інформуючи про методи праці Кастро та про його безмежну відданість Москві, Киркпатрик висловлює погляд, що поступування Кастро входило в ділянку психіатрії. Він бо зовсім виразно нехтує інтересами свого народу і інших народів Америки ради служіння Москві.

Киркпатрик є автором відомої тези про різницю між авторитарними й тоталітарними устроями. Коли перші вимагають послуху для державних зарядкувань у загальних справах, то другі — тоталітарні — підпорядковують собі цілість життя, навіть родинне й особисте та вимагають категоричного послуху, а в випадку непогодження з офіційними поглядами знищують людей. Амбасадор Киркпатрик пропонує, щоб Уряд ЗСА виразно перевелів лінію поділу між тими двома в декому зближенні, але не тототизми системами. Саме так вона поступає на терені ОН, де вона формулює американську політику. В Південній Америці є велике заінтересування тими її поглядами, тому що в тій гемісфері багато урядів має авторитарний характер і дотепер їх змішувало з тоталітарними режими.

У світі

ДО ВАШІНГТОНУ ПРИБУВ один із командирів християнської міліції в Ливані, Башір Гемаель. Він командує збройними частинами християнської Фаланги, яка оперує, в першу чергу, в долині Бекаа, центральній частині Ливану з головним містом Загле, та в східній частині Беїруту. Весною цього року збройні відділи Фаланги вели численні важкі бої з сирійськими військами, які окупували Ливан на підставі мандату Арабської Ліги. Сирійські військові частини мають за завдання утримувати лад і порядок на терені Ливану й давати всебічну підтримку урядові тієї країни, але вони ні одного з тих завдань не виконують задовільно. А це викликає негодуювання серед населення Ливану, а головне серед християн, проти яких спрямовані сирійські заходи. Сирійці як мусульмани, підтримують мусульман, а не ведуть боротьбу на добро всіх ливанців політику. Власне боротьба між християнськими міліціонерами та сирійськими викликала інтервенцію Ізраїля, який став на захист християн. Гемаєр прибув до Вашингтону, щоб дістати допомогу в зброї.

ПРЕЗИДЕНТ БОЛІВІ генерал Лоріс Гарсія Меза, зрезигнував з свого посту на вимогу збунтованих воєнків. Він добровільно передав владу військовій хунті, очоленій генералом Альбертом Натувш Бушом. Теперішня спроба перевороту була вже п'ятою з черги від травня цього року. В попередніх спробах перевороту брали участь різні військові частини, але вони не мали достатньої сили, щоб скинути президента. Генерал Меза сам прийшов до влади дорогою перевороту. Минулого року в липні він не допустив до перебрання президентських функцій жінку Лідію Техада, яку в загальному голосуванням обрано президентом країни, але перебрав їх в свої руки. Серед поінформованих кіл висловлюють сумніви, чи хунта, яка тепер перебрала владу, втримається при ній. Інші бо групи високих військових старшин висловлюють проти політики теперішньої хунти, не чекаючи аж вона матиме змогу показати себе.

ПОЛЬСЬКІ РОБІТНИКИ ПОГРОЖУЮТЬ НОВИМИ СТРАЙКАМИ

Варшава, Польща. — Прессове агентство Ройтерса інформувало, що в столиці був майже цілковито завмер рух: не рухалися жодні час зумисне зупинені поїзди і трамваї, стояли нерухомо численні автобуси — міські і ті які спеціально прибули для масової мирної демонстрації до Варшави, особові авта і таксівки. Польське населення запропостувало таким способом проти браку харчів, раціонування деяких продуктів, значно обмежену ддоставу сільськогосподарських товарів до великих міст тощо. Профспілка „Солідарність“ погрожує страйками.

Демонстрація проходила мирно, крім незначних інцидентів з поліцією, яка у збільшеному числі патрулює міста і намагається не допустити великих мас народу під будинки Центрального Комітету Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії та уряду. З цього приводу виникли були 4-го серпня деякі непорозуміння, бо уряд прем'єра Войцеха Ярузельського погрожував, а вільна профспілка „Солідарність“, яка стоїть на чолі цих масових протестів, перестерігалася уряд передужиттям сили. Немає навіть мови, — звідують західні кореспонденти з Варшави, — щоб хтонебудь міг проїхати через середину міста, бо цілий рух є в стані цілковитого замороження. Автобуси і автомобілі, яких поліція затримувала, не рухалися з місця. Щойно в середу, 5-го серпня, демонстрації „Відморозили“ середмістя Варшави, а трамваї і автобуси почали їздити.

Радіо і телевізійна сітка ввесь час передають звернення до демонстрантів з пересторогою, що у висліді таких маніфестацій економічна ситуація в Польщі може ще більше погіршитися. Радіо Варшава також повідомляло, що новий міністр внутрішніх справ ген. Чеслав Кішка ввесь час нараджується із своїми консультантами і членами комісії публічного порядку, хоч конкретної акції цього міністерства супроти демонстрантів ще не помічається. Раніше також прем'єр-міністр Ярузельський застерігував профспілку „Солідарність“, як може бути вжиті проти „заколотників порядку“ і ліквідації „чорного ринку“. Газета „Трибуна Люду“ подала вже кілька випадків арешту власників нелегальних підприємств „чорної торгівлі“, після чого голова Крайового комітету вільної профспілки Лех Валенса заявив, що такі заходи тільки погіршують ситуацію. Робітники, заявив Валенса, не відступають від своїх домагань під тиском військової чи поліційної сили.

В Америці

ЛЮІС СЛЕЙТОН, окружний прокуратор в Атланті, Джорджія, заявив кореспондентам, що він не вимагатиме карі смерті для Вейна Б. Вільямса, фотографа по факху, якого прокуратура обвинувачує у вбивстві двох з усіх 28 негритянських юнаків, замордованих в тому місті на протязі останніх двох років. Вміжчасі Міська рада продовжила на протяз трьох місяців віймовий стан і заборону для молоді перебувати ночами на вулицях. Тому, що в останньому часі не було вбивств деякі родичі і суспільні організації протидіють зарядженню Міської ради і кажуть, що це обмежує їхню свободу. Підсудний Вільямс, якому минуло 23 роки життя, не признається до вбивства 27-річного Натанієла Кейтера і 21-річного Джімі Пейна. Прокуратор Слейтон каже, що в Джорджії вправді існує кара смерті за вбивство, але підсудному ще треба довести, що він приміював насильство, плянував скоплення, згвалтував вбиту особу тощо.

ГРУПА ВАШІНГТОНСЬКИХ підприємців припинила заходи для знайдення покупця на газету „Вашингтон Стар“, яка плянує закрити свої бора вже в кінці цього тижня, якщо до того часу не трапиться хтось, що врятує видавництво від банкрутства. „Я не думаю, що в такому фінансовому стані ми можемо продовжувати працю, бо це не принесе нікому користі“, — заявив Роберт Ліновес, який очолював групу бізнесменів, що займалися пошуками за новим власником для щоденника, який виходив 128 років. Корпорація „Тайму“, яка є власником „Вашингтон Стар“ втрачала кожнорічно 20 мільйонів доларів на газеті. Президент Роналд Реген відвідав видавництво 4-го серпня і коротко розмовляв з ексекутивними урядовцями і редакторами названої газети. Президент висловив сподівання, що може трапитися „одно з тисячу чудес“ яке врятує „Вашингтон Стар“ від катастрофи.

В ПОНЕДІЛОК, 3-го серпня ц.р., прибула до Відня, численна американська делегація, яка має там стрітисся з подібного советського делегацією з метою обговорення продажу зерна для СРСР. Плєн, який простягатиметься на найближчих п'ять років передбачає продаж великої кількості пшениці, кукурудзи, сої та іншого зерна для Советського Союзу на суму кільканадцять мільйонів доларів. Американська делегація очолює секретар сільськогосподарства в уряді президента Роналда Регена Білліам Брук. Представником советської делегації є заступник міністра торгівлі Борис Гордієв. Американські сільськогосподарські знавці кажуть, що збір зерна в Советському Союзі в цьому році є катастрофічно низький і тому уряд СССР дуже зацікавлений закупом більшої кількості зерна за кордоном.

СВОБОДА

SVOBODA UPSS (30-420 ISSN 0274-8964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00.
UNA members \$5 a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх членів у разі потреби виправити і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор самостійно виразив застеріг. Допущення за адресованою коверту з відповідною поштовою оплатою — за зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЗУ 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Крутий шлях емігранта

Талановитий письменник міг би написати прецікаву повість, взявши за її центральну особу ще недавно мало кому відомого іранського діяча Аббасана Бані Садра. Як студент — він бунтувався проти влади шаха Мохаммеда Різи Паглеві, який орієнтувався на європейський Захід, був вірним союзником Америки, хотів перетворити Іран у модерну країну, але водночас правив по-диктаторськи, організував тайну поліцію „Савак“ за зразком радянського ГПУ, потурав грошовій захланності своєї родини та безпощадно розправлявся з своїми політичними противниками. І Бані Садра, як десятки інших його земляків, втік був до Франції, де приєднався до групи іранських емігрантів, які з Парижу керували повстанським рухом проти шаха в Ірані. Лідером тих емігрантів був близько 80-літній „аятолла“ — (духовник) Рубола Хомейні, який зненавидів був шаха Різу Паглеві за його реформи, що ніби порушували канони могомеданської віри, та який сконфіскував великі земельні посіди іранських духовників, що їх парцелював поміж селян. Бані Садра уважав себе „духовним сином“ Хомейні і перерізав 14 років на еміграції. Але революція проти шаха, керована з Франції, мала успіх: у 1979 році шах рятункувався втечею-літаком з Теграну і Бані Садра вернувся разом із аятоллою Хомейні до Теграну.

Проте з упадком монархії в Ірані та з проголошенням „ісламської республіки“ не настав спокій. 4-го листопада 1979 року, зорганізована новою владою, юрба фанатичних „студентів“ штурмом здобула американську амбасаду, де захопила увесь тамашній персонал, як „закладників“, домагаючись за звільнення їх видачі Іранові колишнього шаха, який в міжчасі опинився був спершу в Мехіко, опісля в Америці: шахові дозволено приїхати до Нью-Йорку на операцію пістряка. Відомо, що американські „закладники“ перевезли у фактичному ув'язненні 444 дні аж до 30-го січня 1981 року. До їхнього звільнення чимало причинився Бані Садра, який став був іранським міністром закордонних справ і належав до „поміркованих“ членів верхівки, підпорядкованої фактичному диктаторові аятоллі Хомейні. Нехіть Бані Садра приєднати до крайніх фанатиків та схильність до привертання добрих відносин Ірану з ЗСА та європейським Заходом, насторожило проти нього впливових членів іранського теократичного режиму.

Внутрішня боротьба за владу скінчилася програю Бані Садра. Почалася проти нього одверта нагілка з винимого його димісії, остаточно іранський парламент з більшістю фанатиків визнав його „нездатність“ і Бані Садра, сподіваючись, що його арештують та певне і розстріляють, за прийняттям за режиму Хомейні „правосуддя“, почав скриватися, спершу в Теграні, опісля в горах, серед бунтарських супроти режиму Хомейні курдів. Аж ось, після 43-денного перебування у різних країнах, Бані Садра вирунув на літовищі у Франції, за 60 миль від Парижу. Допоміг йому втекти, схопленим з військового літовища під Теграном військовим літаком, колишній пільот шаха Різи. Разом із Бані Садром втекли його дружина і дві дочки. Французький уряд негайно признав йому політичний азиль під умовою, що Бані Садра не буде займатися політикою. У своєму першому інтерв'ю колишній емігрант-революціонер Іонер, пізніше міністер закордонних справ у революційному уряді, тепер знову політичний емігрант, у віці вже 47 літ, висловив зневажливість, що режим аятоллі Хомейні довго вже не вдержиться і що в Ірані переможе демократія.

Таким чином треба було довгого власного досвіду, щоб Бані Садра переконався, що такі ані диктатура у монархії, ані диктатура у теократичній республіці не приносять хісна батьківщині. Бані Садра назвав теперішній режим в Ірані пануванням „хаосу й екзекуції“. Французький уряд дав Бані Садрові сильну поліційну охорону, яка напевно буде скріплена ще після багатотисячних демонстрацій, які йдуть у Теграні з окликами „Смерть Міттеранові“ (новому президентові Франції) та з погрозами, що „іранський нарід сам візьме в свої руки справедливість“. Так, як раніше шантажували Америку, домагаючись видачі шаха Різи Паглеві, так тепер шантажують Францію, вимагаючи видачі „зрадника“ Бані Садра. Такий режим, очевидно, втриматися довго не зможе, тим паче, що війна проти Іраку продовжується і колишня багата іранська країна переживає економічну кризу.

Бані Садра став історичною постаттю, трагічною наче „професійного емігранта“, тому що має характер і не хоче підпорядковуватися диктаторам.

Проти чого не протестують комуністсько-московські верховоди? Протестують проти імперіалістичної „воєначини“, хоч самі систематично розбудовують свою нечужу до і світі мілітарну силу; оспороють право З'єднаних Штатів Америки „амішуватися у внутрішні справи інших країн“, хоч самі військово втручаються не тільки у справи сателітів, але переводять інвазію на Афганістан, ініціюють висилку кубинських експедиційних військових частин до Африки, перекидають масово зброю до країн Латинської Америки, інфільтрують західні суспільства своєю до останніх меж розбудованою розвідкою, підтримують усякі революційні зриви і самі їх підготують тощо.

Прикладів можна б наводити ще більше, але їх повинно вистачити для адулювого читача, щоб ствердити, що Москва своїми частими протестами прикриває свої підвирні акції, перегони в озброєнні, підготову і переведення переговорів у неконуністичних державах та інші засекречені акції.

Тим разом, — як інформувє пресоє агентство Ройтерса, — кремльські диктатори протестують проти „американського втручання у справи

Володимир Левенець

МОСКВА ПРОТЕСТУЄ

Польської Народної Республіки“ з приводу конгресової резолюції, у якій говориться, що Уряд і американський нарід ніколи не погодяться на розв'язку польської кризи при допомозі військової чи будь-якої сили. Палата Репрезентантів затвердила цю резолюцію великою кількістю голосів (410 до одного) і це вказує на загальну поставу американських політиків, які напевно у цьому специфічному випадку являються речниками більшості американського народу і вияву його волі, бо немає найменшого сумніву, що стремління польського народу до самостійності і незалежності від московського центру підтримують усі люди не тільки в Америці, але також в інших країнах світу.

Москва назвала таку поставу Палати Репрезентантів „провокацією“, ділою якої, мовляв, є „підбуктування антисоціалістичних елементів в Польщі до антиурядових і антипартиїних виступів“.

Очевидно советське пресоє агентство ТАСС перекручує і по своєму коментує окремі уступи з резолюції кажучи, що „Вашінгтон узурпує собі

право диктату суверенній державі“, якою, на думку кремльських коментаторів, являється сьогоднішня Польща. Як і треба було сподіватися, що Москва закладає членам Палати Репрезентантів, що вони „закликають антисоціалістичні елементи“ до посилення антиурядової діяльності, бо, на думку ТАСС-у, польські контрреволюціонери витягають з цієї резолюції простий висновок — Захід ім pomoже“. Советські верховоди підкреслюють, що американська декларація появилася якраз у хвилині „посилення діяльності антисоціалістичних елементів у Польщі“, що фактично заперечує існуючу у тій країні дійсність, бо ніякої протирурядової „діяльності“ там не має — існує радше масовий протест населення проти дорожечі цін на сільськогосподарські продукти, повільної доставки цих продуктів до великих міст, раціоналізації деяких харчових продуктів, прояві справжнього голоду в деяких частинах Польщі тощо.

Натомість ТАСС розуміє цей рух по своєму. Там говориться, що на Заході „твориться антипольська кампанія“ (вашінгтонська

резолюція мала б нібито бути наглядним доказом цього), метою якої є „підірвати довіря мас до соціалістичної системи“. Цим рухом, говориться у протесті Москви, „керує єдиний осередок“. Ніхто не сумнівається, що цим „осередком“ комуністсько-московські верховоди вважають Вашингтон і теперішній Уряд президента Роналда Регена.

Тим часом, як відомо з американських політичних кіл, єдиною метою схваленої резолюції було перестерігати москвинських імперіалістів перед черговою військовою інвазією. Таку опінію про згадану резолюцію мають також дипломати акредитовані в Москві. Вторуючи Москві, виступили також чехословацькі комуністи проти „польських контрреволюціонерів“ у газеті „Руде Право“, кажучи, що організаторами „голодових маршів“ у Лодзі були „провокатори“.

У висновку так треба ствердити, що процеси розкладу „соціалізму“ поглиблюються. Інакше Москві не потрібно б було так інтенсивно протестувати, перекручувати факти чи вдаватися до провокацій. Але в Москві не привикли до чесного діалогу і, як звичайно, заступають його брехнею.

Автор цих рядків у своїх коментарях не раз звертав увагу, що лідера не можна „зробити“ і що лідера не „вибирається“, а лідером стає людина силою власних прикмет, вроджених, чи здобутих у ході свого життя, праці і досвіду.

Американські громадяни в масі не такі легковірні і наївні, щоб вірити, що Роналд Реген через ніч перебере інфляцію, зліквідує безробіття, піднесе престиж Америки в очах світу, приверне доляролю підстави міжнародної монетної системи. Але американці в масі, без уваги на партійну приналежність, якщо тільки не є заприсяженими партійними фанатиками, визнають чесність, правдомовність, простолінійність Роналда Регена та його здатність „продати“ свої погляди Конгресові і громадській думці. Економічна програма Роналда Регена багатьом не подобається, так само, як багатьом не подобається його погляди на такі дражливі, але пекучо життєві справи, як кара смерті, розводи чи аборти. Але американська спільнота в масі була втомлена.

Була втомлена обіймаками президентських кандидатів зривати зірки з неба з відносності за віддані на них голоси, — була втомлена нещирістю супроти народу, оптимістичними оцінками поганого ситуації, була втомлена такими деструктивними провазами, як хабарництво в державному апараті, нечесна гра, політичне хамелеонство.

(Закінчення на стор. 4)

Іван Дурбак

Регіональний збірник „Бойківщина“

Бойківщина — середня частина українських Карпат. Монографічний збірник матеріалів про Бойківщину з географії, історії, етнографії й побуту. Редактор і голова ред. колегії мгр Мирон Утриско. Члени ред. колегії: проф. Олександр Бережницький, інж. Лідія Бурачницька, д-р Софія Карпінська, проф. Олександр Татомір, проф. Лев Шанковський. Видавець — Головна Управа Т-ва „Бойківщина“, Філадельфія, ЗСА. Філадельфія — Нью-Йорк 1980-521 сторін. НТШ — Український Архів, том 34.

Збірник „Бойківщина“ видатно збагатив нашу регіональну літературу, що буйно розвивається у вільному світі вже майже 30 років, та з кожним роком зростає. Згідно з історичною правдою треба ствердити, що патріотичне й героїчне бойківське плем'я внесло великий вклад в українську історію, науку, культуру, літературу, в боротьбу за українську державність. Бойки боролися по-геройськи в рядах УСС, УГА, УПА, і української Дивізії УНА, ставили опір усім окупантам України. Про це довідуємося із статей наших науковців і діячів у цьому збірнику. Бойківщина видала багато провідних людей на всіх ділянках нашого життя, від церковного аж до спортивного. Стрийський повіт був найвідоміший з інших галицьких повітів. Найкраще про це можна переконаватися, прочитавши статтю мгра М. Утриски „Визначні постаті Бойківщини“, де подано список 187 померлих бойківських діячів, але багато бойківських діячів ще живе і працює наполегливо для добра рідного народу. В нашому регіональному видавничому русі бойки разом з волинцями, займають почесне місце.

Товариство „Бойківщина“ видає журнал „Літопис Бойківщини“, видало великий збірник „Літературна Бойківщина“, монографічний збірник „Бойківщина“, приготував його другий том. Бойки, зорганізовані у Дрогобицькому Комітеті, видали два томи „Дрогобищина — Землі І. Франка“, Стрийський Комітет приготував свій збірник „Стрийщина“. Існує Бойківський Музей, відбуваються часто бойківські імпрези, з'їзди, зустрічі тощо.

Монографічний збірник „Бойківщина“ — це перша частина бойківської енциклопедії, що в ній наші науковці та діячі подали низку вартісних матеріалів. Хто прочитає уважно статті д-ра Я. Пастернака, д-ра І. Теслі, д-ра М. Андрусика, мгра М. Утриски, проф. О. Татоміра, інж. Л. Бурачницької, о. м. Ваврика ЧСВВ, проф. д-ра В. О. Луцеса, д-ра С. Карпінської, д-ра Е. Ю.

Пеленського, І. Волчка-Кульчицького, В. Третьяка, Ст. Кузьмина, А. Бодника та бібліографію інж. М. Фляка, — той багато, скористав та зможе належно оцінити, що всі українці завдячують бойкам? Тому не тільки бойки, але і всі українці повинні прочитати цей збірник, мати його у своїй бібліотеці, домагатися, щоб він був в українських і американських бібліотеках.

Як і кожна річ, цей збірник має свій світло і тіні. Загально слабкою сторінкою наших майже всіх регіональних збірників є численні повторювання у різних авторів. І тут маємо деякі повторювання у статтях д-ра М. Андрусика, проф. О. Татоміра й І. Волчка-Кульчицького, як теж і д-ра І. Теслі та д-ра Е. Ю. Пеленського. Однак деякі наші автори не погоджуються на ніякі скорочування, тому деякі збірники не можуть скорочувати подібних місць, щоб не наразитися на зворот цілої статті. Мовний редактор не справився зі своїми завданнями, тому є деякі мовні прогріхи. Деякі автори забігають скорочують, наприклад: „укр.“ замість „український“. Такі скорочування можна робити в нотесі, але в ніякому разі у книжці, бо цього не робить ніякий шануючий себе нарід! Невідомо чому надруковано місяцями „Бойківщина“, „Бойки“ в лапках, хоч це потрібно тільки при назві Т-ва „Бойківщина“. Чому слово „монастир“ скорочується на „м-р“? На 152 сторінці є напис над картою: „Гідростітка Радянських Східних Карпат“, а повинно бути „Водна сітка українських Карпат“. Цю картку взяли зі советського видання, але треба було змінити підпис! На 397 сторінці надруковано: „Я. Боршняков“, хоч наш визначний композитор мав ім'я Дмитро. На цій ж сторінці надруковано „Перемисьльк“ замість „перемиський“.

Та ці недоліки не зменшують великої вартості цього збірника. Шкода, що немає коротких резюме в англійській мові головних статей, тільки подано переклад вступу. Бібліографії після головних статей і „Частинна бібліографія Бойківщини“ інж. М. Фляка підносять наукову вартість збірника. Не подано списку світлин, яких є багато, але важко за ними гукати по цілій книзі, без подання сторінок при кінці у списку ілюстрацій.

На ці недоліки треба звернути увагу у II томі збірника „Бойківщина“, що його очікують не тільки бойки, але і всі зацікавлені українці. Наша Бойківщина щастлива, що має таких видатних і жертвених патріотів, бо їхні сусіди, лемки й гуцули, не мають (Закінчення на стор. 4)

ДО РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ВІДНОСИН

Безпечно і безграмотно підміною слова „советський“ на слово „руський“ ще сьогодні приписують злочини і нові задуми світового комунізму народів, який потерпів від комунізму раніше всіх, довше від усіх і разом з усіми близькими братами у гору, народами СССР, і який втратив від насильства шістьдесят шість мільйонів населення! (Не рахуючи сорока чотирьох мільйонів — від бездарного ведення війни. Курганов). Навчені мукми, не даймо нашим національним болям подолати свідомість нашої єдності! Натерпівшись від лютого насильства, — ніхто з нас ніколи нехай не стосується його до сусідів; будемо шукати форми взаємин вищих, ніж знає сучасний світ: не взаємного терпіння, але взаємної великодушності.

Я бажаю вам успіху в цьому згуртованні гноблених націй і в поширенні кількості тих, кого ви репрезентуватимете в майбутньому. Навіть тільки еміграція з поневолених країн нараховує — мільйони. Єднаючись друг з другом при повному довірі, не дозволяючи приспати себе розслаблюючою емігрантською безпечністю, ніколи не забуваючи наших братів у метрополіях, — ми станемо чималим голосом, і силу, яка впливатиме на хід світових подій.

27 вересня 1975 року.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ А. СОЛЖЕНИЦІНУ

Шановний добродію!

Як колишній в'язень СССР, близько знайомий з російсько-українськими відносинами у цій країні, я дозволю собі висловити свою точку зору з приводу Вашого відкритого листа Конференції російсько-

українських відносин в Торонто, хоч до організації цього форуму я не маю ніякого відношення.

Я цілком згоден з вами, що російсько-українське питання багато важить для наших народів, як і з тим, що буря пристрастей навколо цього питання не сприяє його полагодуванню.

Згоден я з тим, що проти комунізму робиться реально мало, і що самими звинуваченнями віз із місця не зрушиш. Але я не згоден з вами, що це питання не слід обговорювати емігрантам.

На сьогодні еміграція (при всьому її різномудстві) уособлює настрої та погляди, які в СССР із зрозумілих причин не можуть вільно публікуватися чи висловлюватися.

Я згоден з вами і в тому, що зараз не час „ділити ведмедя“. „Ведмідь“ не тільки не вбитий, а навпаки, погрожує перетворити ловців. Тому я згоден з вами, що треба об'єднатися для боротьби з червоним фашизмом, відсуваючи, як неактуальне, питання, що буде потім: сепаратизм чи федерація?

Тільки стати на таку позицію треба твердо і рішуче, не вдаючись до замаскованих спроб усе такі обстоювати одну з цих крайностей.

Мені здається, що саме ця тенденція і розпалює пристрасті.

Наприклад, ви пишете: (1) „...ніхто ніколи не може тримати при собі силою, жадна сторона у спорі не може застосувати насильства ні до іншої сторони, ні до народу в цілому...“ і далі (2) „В усіх випадках має бути вияснено та здійснено місцеву волю...“.

З першим я згоден, але не з другим. Бо коли звернутися до російсько-українських відносин, то до української сторони, яка оголосила себе незалежною від метрополії, вже було застосовано насильство з боку керованої комуністами метрополії. 1918-29 рр. Україна була окупована загарбниками, які прийшли з центру Росії під керівництвом російських офіцерів. Вони носили буднової та співаки „Інтернаціонал“.

Не будемо зараз вирішувати, чи були вони чисто російськими чи чисто советськими окупантами. Це заведе нас вбів.

Головне тут те, що до українського (так само, як і до кавказьких, прибалтійських та азійських народів) було

застосовано насильство. Отже, справедливість вимагає, насамперед, відновити статус кво, що існувало до насильства. І тільки після цього виникне питання про вияснення місцевої волі. І питання це, згідно з нормами і справедливості, і міжнародного права, буде належати до компетенції місцевого народу, який один буде вирішувати коли, як і чи взагалі потрібно таке вияснення провадити. Усяке ж втручання ззовні якраз і буде втручанням до внутрішніх справ іншої нації. Так же само і передчасне (тобто сучасне) розв'язання цього питання представниками не місцевої нації дуже важко розглядати інакше, як порушення суверенних прав місцевої нації.

От чому обстоювання питання про місцеву волю і розпалює пристрасті.

Друга тенденція, що розпалює пристрасті, це питання, яке становить посідає російський нарід в імперії, створений комуністами (не-росіянами!) на базі і на теренах колишньої російської імперії.

Тут знову таки виникають дві крайні думки. 1) Одні кажуть, що весь російський нарід поневолено іні народи. 2) Інші, в тому числі і ви, кажуть, що „...Російський нарід, як і всі інші, поневолено комунізмом (і ніяких претензій на особливі у чому-будь права російського народу)...“.

Я не захищаю першої точки зору, але я не згоден і з другою. Категоричність ніяк не сприяє виясненню істини. У системі комуністичної імперії, як це не боляче і не гірко усвідомлювати чесною росіянинові, російському народові відведено статус імперської нації, тобто нації, яка не знає національного гноблення.

Відсутність національного гноблення надає певний частині російського народу ряд соціальних привілеїв. Звернімося до фактів. Ви колишній житель Рязані. Чи можливо, щоб до Рязані приїхав українець і заявив рязанцям: „Нашо у вас тут українські школи? Це зайве. Мої діти будуть вчитися-тільки в українській. Віднині школа буде українська?“ Очевидно, ви погодитеся, що така ситуація для російської Рязані виключена. Але в першому-ліпшому місті або навіть селі України, Грузії, Латвії (при повній на те згоді комуністичної влади) два чи три урядовці-росіяни вимагають і домагаються відкриття для них російської школи або, у крайньому разі, відкриття російської класи в національній школі, що врешті-решт: веде до русифікації школи. (Продовження буде)

Прощай, Український Національний Дім!

У неділю, 31-го травня цього року, Управа, а згодом Комісія трьох, до якої входили: І. Самокішин, І. Врубель та В. Сметанюк, склали членів Українського Національного Дому в Брукліні — північ у своєму власному домі. Цілі цієї зустрічі — поінформувати членів, що комісія зробила в справі продажу дому, та мати останню товариську гутірку у своєму Національному Домі. Сцена була прикрашена портретом покійного, першого та кількох наступних голів Ю. Павчака, цифрами 1936-1981, що означало час існування Дому, та написом: „Прощай, Український Національний Дім!“

Зібрання відкрив голова Іван Самокішин, вітаючи присутніх та одночасно жалюючи, що так мало членів з'явилося на цій останній зустрічі у власному Домі, що так вірно і добре служив українській громаді Брук-

3 рамени Контрольної комісії Василь Троць здав звіт з контролю, яка виказала правильність праці Управи. По закінченні офіційної частини голова І. Самокішин запросив всіх присутніх на скромне прийняття, а провід передав В. Сметанюкові. Перебіраючи провід прийняття Сметанюк запросив присутніх шанувати вже покійних членів, а між ними також і основника та першого голову св.п. Ю. Павчака та колишнього голову С. Коня. Вступну молитву провів о. дякон Карась. По молитві І. Врубель відчитав колишніх голів, а саме: І. Врубель і О. Рибіцький; І. Лисогір, П. Матичак і В. Цюпа — не прибули по помилці запрошення. Оправдання й привіт надіслав колишній голова І. Бішко, якого особливо любили, головно новоприбулі члени, за його добре серце та опіку над ними в їхній найтяжчий час по прибутті до Брукліну з Європи. Він їм допомагав, як міг, чи то в підшукаванні праці чи помешкання. Пам'ять про нього в нас залишилась в Брукліні навечно. Далі Сметанюк подав до відома, що Управа підготувала сьогоднішнє прийняття та, на жаль, зі самообслуговування, тому попросив всіх обслужити себе самих та побажав всьом смачного. Вміжчасі голови І. Самокішин передав мені цікавий документ, документ часу. Це була летючка, яку Український Національний Дім у Брукліні розповсюджував у неділю, 24-го листопада 1935 року, запрошуючи всіх на треті загальні збори організації Український Національний Дім. Ця летючка казала, які страшні перепони Управа Українського Національного Дому мусила переборювати зі сторони росіян, а також і своїх збаламучених капіталістичних людей. Та всі перешкоди поборено і рік пізніше Український Національний Дім в Брукліні став дійсністю. Він розвивався і дійшов до найбільшого розквіту при кінці 40-

ПРЕЗИДІЯ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ В ЕМІГРАЦІЇ „СЛОВО“ вітає Членів-Сеніорів Об'єднання поетку Галю Мазуренко, письменника Анатолія Васильовича Гапана-Капиновського і поета Івана Оксентієвича Кмету-Іччанського з їхнім спавним вісімдесятиліттям і бажає їм з нагоди ювілею доброго здоров'я, дальшої творчої сили і багато прихильних читачів для їхніх творів.

Серпень, 1981

Президія ОУП „СЛОВО“

ЗВІТ УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ

Подаємо до відома українській громаді прізвища жертводавців на Бабин Яр Парку в Денвері. Листа ч. 3 і ч. 4 включає жертводавців по нинішній день з США, Канади та Європи.

Щоб не образити частину жертводавців, титули яких нам були не відомі, то ми вилучили всі наукові та суспільно-громадські титули. За це просимо вибачення. Так само просимо про вибачення у випадку коли прізвище або ім'я має орфографічну помилку. У переписуваних по-англійськи написаних чеків, українські прізвища деколи є тяжко подати правильно. Також з деяких списків-лист, було неможливо відчитати прізвища жертводавців.

Комітет Бабин Яр у Денвері, складає всім жертводавцям велике спасибі. Про дальшу працю та відкриття парку буде вкортці повідомлено у пресі.

За Комітет Бабин Яр Парк —
Юрій Мошинський (секретар)

ЗБІРКА НА БАБИН ЯР ПАРК

Листа ч. 3

МЕШКАНЦІ ДЕНВЕРУ (додатково)

Орест і Агата Колупій \$125.00
Аскольд і Алла Мосіжук, (всього 500.00) 250.00

ЖЕРТВОДАВЦІ США, КАНАДА І ЄВРОПА

А. Воскобієвський \$1,000.00
По 500.00 дол. — Комітет Українців Канади, Володимир Возний, „Північ“ (Кредитова і Позичкова Спілка), ОЖ ОЧСУ, „Самопоміч“, Нью Йорк, Український Культурний Центр, Люс Анджелес, Об'єднання Українців Великобританії — Відділ Бродвей.

300.00 дол. — Український Народний Союз.
По 250.00 дол. — Борис Лотоцький, Комітет ім. Петлюри, Ново Український Братський Союз, Провідання, Союз Українців Католіків, Філадельфія.

По 200.00 дол. — Роман Іванович, Самопоміч, Джерзі Сіті, Теяла Цібух-Свідан, Союз Українок Америки, Вісконсин, Дел., Український Культурний Клуб, Густон.

150.00 дол. — Антін Станько.
121.00 дол. — Рерфайт Купіш.
116.00 дол. — Комітет Українців Канади, Едмонтон.
110.00 дол. — Союз Українок Америки, Елізабет, Н. Дж.
По 100.00 дол. — Річард і Міна Рудольф, Євген Стецьків, Тамара С. Набожна, Богдан Лещо, Богдан і Галина Стець, Іван Савеленко, Люба Лепішак, Любомир Осадца, Ярослав і Галина Гурашні, Юрій Гордоловський, Роман Габ, УККА, Мінеаполіс, Ігор А. Галішкін, Роман Лисак, Степан Войтович, Юрій Поліщук, Український Центр, Лондон, Онт., Союз Українок Канади, Едмонтон, Володимир Бровар Іван Рованчук, Іван Дутко, Іван Слика, УККА, Олбані, Церква св. Івана Хрестителя, Сиріакози, Осипа М. Хайленко, Василь Хайда, Роман П. Смик, Зенон Шварцман, Михайло Шамберг, Степан Стацій, Володимир Суцків, Союз Українок Америки, Равей, Н. Дж., Об'єднання Українців, Вашингтон, Д. К., Українська Православна Кредитова Спілка, Нью Йорк, П. О. Рогатинський, Василь Заричний, Галина Чорній, Михайло Грен, Михайло Кобилевич, Христина М. Шо, Літа проти зневажливого України, Софія Гулик, „Самопоміч“, Дітройт, Михайло Пирський, Об'єднання Українок Америки, Омага.

По 75.00 дол. — Богдан Худюк, Ярослав і Степан Феденко, Емілія Шкредата.

65.00 дол. — Родина Дідух.

По 50.00 дол. — Тарас Лукаш, Іван Мисько, Орест Попович, Микола Ценко, Ілько Рожак, Ес іван Михайлович, Ярослав Сидорек, В. С. Сидорек, З. Г. І. З. Мельник, Оксана Біланок, Юрій Старостенко, Перл Дант, Антін Загородний, В. Кос, Зеновія Пиріг, Василь Кос, Ігор Кордальський, Євген і Ангеліна Пласкач, Е. Р. Гудішук, Олександр Гудішук, Олег Гелішук.

лей, УККА, Кергонсон, Н. Я., Валентин Процен, Леонард Мазур, Ярослав Очеретко, Франк Дакніска, Братство Дивізійників, Нью Гейвен, М. Панченко, Оксана Мостович, Богдан Гурко, Михайло Павловський, Володимир Питак, Іван Лаш, Павло Дуль, Северин Зночовський, Якіс і Олександра Шушмар, Роман Малащук, Олег Верес, Зенон Зубрицький, Олена Лисик, Віктор Роговський, Товариство Українських Інженерів, Норт Голіуд, Михайло Федущак, Роман Голяш, Андрій Жучок, Теодор Моторний, Марія І. Цісик, Ярослав Букачевський, Товариство „Бойківщина“, Олександр Стрильбицький, Петро Поляк, Українська Ліга Філадельфії, Роман Мороз, Естасія Філіппович, Василь Павленко, Тарас Печерський, Наталія Маланчук Володимир Сарчук, Українське Товариство Інженерів, Нью Джерзі, І. Стець, Іван Столиць, Едвард Жарський, С. Фопик з дружиною, Олександр Лисик, М'ясарня „Броді“, Любомир Кузьмач, Василь Бісик, Іван Худик, УККА, Метрополітани Дітройт, Українські Американські Ветерани — Відділ 7, Ізидор Заплатинський, Роман Кушнір, Андрій Боченко, Марія Лозинська, Юрій Кишчаків, Митро Гаритан, старший, Чарльз Суранович, Антін Набережний, Віктор Балабан, Марія Микитин, Мек Кі, Юрій Микитин, Михайло Данилик, „Самопоміч“, Балтимор, Валентин Савчук.

ЛИСТА Ч. 4

ЖЕРТВОДАВЦІ США, КАНАДИ І ЄВРОПИ

По 40.00 дол. — Марія Снігурович, Мек Качен, Іван Старчак, Олександр Скоп.

По 35.00 дол. — Андрій Сороковський, Михайло Комачак.

По 30.00 дол. — Андрій Педа, Реймонд П. Гриник, Орест М. Новак, Богдан Лисак, о. Володимир Кармазин, Богдан Крчч, Константин Церкевич, О. Судач, Ірена Кошоркова, Осип Кладко, Святослав Боженко, Мирон Утриско, Володимир Іванків, Андрій Мельник, Ярослав Миколович, Центральний Комітет Підприємств, Наталія Хомут, Татіана Баюк, І. Романчук.

По 27.00 дол. — Стефан Шенфельд.

По 25.00 дол. — Віталій Візір, Антін Федорович, П. Янкевич, Юрій Спосарчук, Василь і Ганна Макух, Варвара Корнієнко, Глірлія і Зіновія Заричські, Меланія Кривокульська, Петро Пасевичкий, Оксана Ференс, Тарас Дубрак, Валерія Набожна, Юрій Мазуревич з дружиною, Мирон Сурич, о. Емілій Шаравенко, Христина Шматалюха, Андрій Гічак, Роман Білак, Олександра Грета, Володимир Степанчик, Мирослав Жарський, Ярослав Черник, Володимир Боневичкий, Віра Левичка, Євген Гутювич, Роман Ромаш, Богдан Кізума, Василь Дмитришин, 69-й Відділ СУА, Михайло Салдан, Осип Дмитрів, В. Віршук, І. В. Даревич, Роман Державський, Тана Онлі, Алекс Лін, Василь Балабан, Михайло Ільків, А. Романів, Алекс Ціборівський, Бенджамин Коршун, Василь Палідов, Алла Герц, Володимир Гойдиш, Юліан Ястремський, Микола Чумах, Іван Діденко, Іван Кохан, Ігнатій Метіль, Августина Юзьяк, Ольга Кузія, Микола Курчак, Е. Андрусак, Зеноніслав Гой, Володимир Шершун, В. Коритник, Юрій Костів, Богдан Остапчук, І. Г. Панчук, Ярослав і Мирослава Зубаль, Михайло Логач, Галина Наржана, Володимир Бондаренко, Силвія Попадюк, Е. Черепенко, Ганна Мудра Топекі, Володимир Назаревич, Ярослав Турянський, Іван Ориник, Мирон Стебельський, Омельян Суховерський, Іван Стефурчин, Зенон Терпещий, Ольга Яхно, Михайло Лотоцький, Степан Олінчик, Мирон Федорів, Орест Попович, І. Пришляк, Світлана Андрушків, Роман Пилипак, Іван Дмитрик, Богдан Головід, Роман і Михайло Гевко, Славко Новицький, Модест Ісавів, В. О. Шебунач, Степан Боднарчук, Роман Кос, Юрій Шербанюк, Уляна Целевич, Федір Гамішкін, „Дністер“ — Клівленд, Іван Шандор, Степан Душенко, Роман Волчук, Осип Лободовський, Лев Маркіс, Степан Кучковський, Іван Харамбура, Микола Уштан, Володимир Шиприкевич, Олександра Кохан, Мирон Білас, Данило Дідушок, Ольга Пал, Ігор Дмитерко, Володимир Сусли, М'ясарня 188 — Бруклін, Даман Кордуба, Роман Погорельський, Михайло Білик, Михайло Зісюк, Юрій Діба, Іван Гринишин, М'ясарня Асторія, Ф. Пономаренко, Ганна і Роман Байлак, Роман Тимчук, Михайло Лехицький, Мирослав Прокол, Микола Стефанівський, Братський Союз — Ембрідж, Володимир Служенський, Василь Бихало, УБС — Ембрідж, Данило Зарашак, Лариса Бергардт, Григорій Бакуменко, Дмитро Габ, І. М. Марушак, Микола Бульба, УККА — Ютика, Катерина Сенчишин, Степан Вакек, Ярослав Годованець, Юрій

Відзначення 40-річчя Акту 30-го червня у Денвері

Денвер врочисто і гідно відзначив 40-річчя квітлєвського державного Українського Державного Правління, під проводом Ярослава Стецька. По відспіванні американського гімну свято відкрив голова ООЧСУ Мирослав Кальба відчитав звернення Блаженнішого Патріарха Йосифа з нагоди 40-річчя Акту 30-го червня 1941 року.

Вступне слово виголосив голова УККА інж. Іван Малакуч, підкресливши історичне значення Акту 30-го червня 1941 року для українського народу. Доповідей прочитав Яків Яворівський. Доповідь дала присутній новий і чіткий образ історичного тла і обставин, в яких відбувся цей важливий Акт відновлення української державності.

Були також відчитані: Пасторський лист Митрополита Андрія Шептицького, Архипастирське послання Владика Полікарпа, списку па Луцького, і Пастирське послання Владика Хомишина, єпископа Станіславського.

Наступною точкою програми була декламація „Напис на стрілецьких могилах“.

У ПЕРШУ, НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСА І БРАТА

бл. п.

ІНЖ. АНАТОЛІЯ ГОНЧАРОВА

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

будуть відправлені

в суботу, 15-го серпня 1981 р., о год. 9-й ранку в Церкві-Пам'ятнику в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Просимо всіх Друзів і Приятелів допомогтися разом з нами за спокій душі Покійного.

Горем прибути:

дружина — КАТЕРИНА
син — АРКАДІЙ
дочка — ЛЮСЯ з родиною
брати: прот. ІВАН ГОНЧАРІВ
ЯКІВ ГОНЧАРІВ з родиною

який не вимагатиме стільки видатків, в безпечніший околиці, щоб гроші не пропади. Він запевнив зібраних, що Управа під його провідом виконає все, щоб заслужити на це довіру, яке громада на нього поклала. В кінці попросив усіх членів, щоб до нового дому прихилили всі з родинними, бо лише в такий спосіб зможемо Національний Дім утримати. Голова Самокішин говорив переконливо, та чи переконав він присутніх, покаже найближча майбутність.

В.З.

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що дня 3-го серпня 1981 року упокоївся в Бозі у Філадельфії, Па., по короткій і важкій недугі

бл. п.

ОЛЬГА зі ЗАВАДСЬКИХ ДІВНИЧ

уроджена в Микитинці, пов. Косів, проживши 88 років трудовитого життя, колишня артистка українських театрів, оперна співачка, учителька в Рідних Землях і в еміграції.

У великій жалобі:

дочка: ДАРІЯ КОЗАКЕВИЧ
І МАРІЯ ХОМА з чоловіком МИХАЙЛОМ

внуки: УЛЯНА КОЗАКЕВИЧ
ОЛЕГ ХОМА з родиною
РОМАН ХОМА з дружиною МАРУСЕЮ
сестра — НАТАЛІЯ СТЕФАНІВ

сестринки: СИДІР НОВАКІВСЬКИЙ з родиною
ГНАТ СТЕФАНІВ з родиною
ОЛЬГА ГВОЗДЬОВСКА з родиною
ДАРІЯ КАЛАТАЛО з родиною
ВІРА СТЕФАНІВ з родиною

Ближча і дальша Родина в Америці і в Рідних Землях

30-річчя Української Учительської Громади в Чикаго

Управа Т-на Українська Учительська Громада (сидять зліва): С. Чумак, В. Процик, Ю. Назаревич, голова, А. Білинська, А. Михайлович, Я. Берестянський; стоять: І. Дмитренко, Л. Даченко-Кочман, І. Горюхін, О. Мудра, В. Зельвак, Ю. Стельмашук.

теперішня голова інспектор Юлія Назаревич і передає ведення програми проф. В. Процику. Святкове слово виголосив дир. Микола Губчак. Він з'ясував історичну роль Руського Педагогічного Товариства, яке пізніше прийняло назву Української Педагогічної Громади. Діяльність Товариства протягом 30-ти років була різноманітна. Передусім було воно спонсором найбільшої школи українознавства в діаспорі, найкраще організованої з високим рівнем навчання. Школа нараховувала понад 700 учнів. 726 випускників здало кінцеві іспити після 11-літнього навчання і одержало матуральний диплом. Учні школи не лише вивчали українознавчі предмети, але також виступали в шкільних святах, виставах, конкурсах, імпрезах на закінчення шкільного року, в міжшкільних змаганнях молоді та загальногромадських імпрезах. Тож кожна сьогодні бачимо цю молодість у нашому громадському житті, то це доказ, що посягне учителями-виховниками зерно видало оwo.

Учительська Громада в Чикаго, яка об'єднувала понад 150 учителів, не лише ініціювала численні педагогічні конференції для учителів і батьків усіх українознавчих шкіл Чикаго, але також була господарем окрешніх і крайових конференцій, на яких обговорювали неважливі педагогічні проблеми. Організувала вона семінари для підвищення учительських кваліфікацій, курси вишколу нових учителів, допомагала Шкільній Раді УКА укладати шкільні програми. Врешті, треба підкреслити, що Учительська Громада складала шедри пожертви на потреби наших наукових інституцій, а зі шкільного фонду „Діти — дітям“ вислала регулярну фінансову допомогу для дітей, залишених в Європі, українським сиротинцям та неможливим студіюючій молоді в діаспорі.

Ювілейні святкування почалися панахидою за упокій душ усіх учителів, які відійшли у вічність. Опісля в залі школи св.о. Миколая відбулося свято, яке звеличав своєю присутністю чикагський Владика Кир Інокентій Лотоцький. Численно зібрану громаду привітала

владу гостя, колишній інспектор Шкільної Ради УКА (для школи в Чикаго), дир. Олена Дуб, яка висловила найвище признання учителям школи в Чикаго.

Грамоти признано таким учителям: А. Антонович, П. Бабак, Я. Берестянський, А. Білинська, І. Боднарчук, Л. Боднарчук, І. Горюхін, Д. Грушецький, С. Дачинський, І. Дмитренко, О. Дуб, М. Дубицька, І. Даченко, Р. Завалович, Л. Зарицька, С. Кавка, М. Корчак, С. Кочій, Л. Даченко-Кочман, О. Лебедюк, А. Лукомська, Е. Матла, А. Михайлович, Г. Мізь, Ю. Назаревич, М. Овчаренко, М. Одарченко,

нацька, Л. Шеремета, С. Чумак. Посмертно відзначено грамотами таких учителів: В. Данилишин, Д. Дачинський, В. Дзуль, І. Дурбак, О. Левицький, Н. Лозинська, Ю. Мізь, П. Павлюк, Р. Савич, М. Хрещовська, Д. Шумей.

Усні привіт передали: інж. Ю. Дачинський — від чикагського Відділу УКА, дир. І. Дмитренко — від шкільної Ради УКА та Ради Українського Шкільництва в Чикаго. Численні письмові привіт від церковних і громадських організацій були — доказом, що громадянство вміє оцінити дуже важку, дійсно каменярську працю українських педагогів для збереження на-

Вручення грамот (зліва): М. Губчак, С. Матла, Ю. Назаревич, голова; інспектор О. Дуб вручає грамоту.

М. Оришук, П. Піганюк, О. Семчишин, Б. Сенік, Ю. Сидорович, Ю. Стельмашук, К. Тучапський, Н. Хой

ціональної ідентичності та виховування української молоді на корисних громадян своєї спільноти.

Регіональний збірник...

(Продовження зі стор. 2)

того щастя, та не можуть дочекатися своїх наукових регіональних збірників під фірмою НТШ як і деякі наші землі, неохоплені досі регіональним видавничим рухом. Може добрий приклад бойків заохотить усі інші наші землі до об'єднання до видання своїх добре опрацьованих

наукових збірників, пам'ятників слави землі їхніх пращів. Але не передруків з чужих видань, бо в регіональних збірниках повинна бути правдиво представлено, як жив, працював і боровся український нарід в обороні рідної землі.

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

КУРСИ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

ВІДБУДУТЬСЯ
на СОЮЗІВЦІ
16-30-го серпня 1981 року

Викладатимуть:

- Мистець вишиття та текстильних виробів, АННА ПАЦАК-ДЕНИСИК
- Відомий фільмовий продуцент СЛАВКО НОВИЦЬКИЙ
- Писанкарка і мисткиня НАДІЯ НОВИЦЬКА
- Артистка українського лялькового театру СОНЯ ГУРАЛЬ
- Інструктор українського народного танку ОЛЕНА ОПРИСКО

Доповідатимуть:

- Мистець ЯКІВ ГИЗДОВСЬКИЙ
- Професор мистецтва ЯРОСЛАВ ЛЕШКО
- Фільмовий продуцент ГАЛІА КУЧМІЙ

Бажаючи взяти участь, просимо голоситися до Управи Союзівки.

СОЮЗІВКА

Ukrainian National Association Estate
Foordemoore Rd., Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-5641

Відбулися відпочинково-виховні

табори ОДУМ-у

На одумівській оселі „Київ“ від 27-го червня до 18-го липня відбулися відпочинково-виховні табори юного ОДУМ-у.

У програмі табору — фізичне виховання, перша допомога, природознавство, теренознавство, піонірка, спортивні заняття, купання, розваги та теренові гри, різного роду прогулянки та інші заняття. Комендантами цюгоричних таборів були: Андрій Шевченко, Олена Туркало та Наталя Павленко. Всі ці молоді коменданти, які пройшли одумівську школу — табори виховників та самі здобули всі ступені одумівського таборування.

Третього тижня з таборівиками перебував о. прот. М.Горошко, настоятель української православної церкви Пресвятої Богородиці в Нью Бриттен, Коннектикат. Майже кожного року о.М.Горошко приїждє час для наших дітей у табори. Одумівська молодь безмежно вдячна о.Горошко за його широчердечність та відданість українській долі.

Під час побуту в таборі о.Горошко перевів серію гуртків на релігійні теми, окремо з молодими і старшими групами. В середу, 15-го липня, у місцевій каплиці св. Василя о.Горошко перевів молитву за здоров'я дітей, виховників та обслуговувачів оселі, а пізніше — Молебень за спокій душі новоспеченого о.Євгена Криволапа який провів свої дитячі роки в одумівських таборах. З ласки Божої, якось все сприяло глибокомолитвенному настроєві — гарно вистроєна молодь, спів дітей, чудова гірська погода, а особливо глибокозмістовні повчальні слова о.капелана.

У четвер, 16-го липня, табір відвідав недалеко віддалену пасіку, де господарі, в професійний спосіб повчали дітей про спосіб здобування меду, а особливо про тяжку бджолину працю, яку про нашу власну.

В п'ятницю, 17-го липня, за попереднім домовленням, одумівський табір відвідав табір СУМ-А в Елленвіллі. Дружній обмін привітаннями відбувся на спортивній площі перед збором обох таборів. Від табору СУМ-А склав привіт комендант табору О.Рожка, а від одумівського табору — бунчужна Наталя Гурська. Після привітів та обміну пам'яток відбулися дружні спортивні змагання копаного м'яча та відбиванки з такими вислами: копанний м'яч — юнацькі дружини 5:1, одумівський табір; новацькі дружини 3:1, сумівський табір виграв. Відбиванку виграла юнацька сумівського табору

У п'ятницю, 17-го липня, ввечері табір влаштував прощальну ватру, на яку запрошено батьків дітей та гостей. При ватрі — офіційна частина, привіт та спів українських пісень дітей, який розлітався по полях і лісі. Оселі, таборіві жарти, гумор молодих талантів та інші розваги, які затягнулися поза годину щоденного порядку дня. Це дозволяється лише на прощальній ватрі. Діти гурторять, обмінюються адресами, а в багатьох виявляються сльози на очах, сльози жалю, розлуки, з обіймами зустрілися в таборі наступного року. Яка краса — табори українських дітей.

І.П-ко

Авторитет лідера

(Продовження зі стор. 2)

Тому пішов у народі зворот „направо“ і тому визнано Регена за лідера, від якого не можна вимагати чудес, але якому треба „дати шанс“ переводити свою програму, сформовану разом з добрими фахівцями. І тому навіть невеличку поправу економіки Америки чи невеличкі позначки зросту американського міжнародного престижу приймають американці з вдячністю, як докази, що не завело їх довір'я до свого лідера.

У контрасті, одним із найбільших ліх української громади у діаспорі є брак лідера. Цікаве явище: нема лідера не тільки для цілого українського поселення у вільному світі, але й немає лідера ні в одній існуючій політичній партії („середовищі“), що його шанували

б і без гіпокризії визнавали всі його однодумці. Відсутність одного лідера можна заступити колективним лідерством, але для цього потрібна добра воля, терпєць і політична культура. Коли в теперішньому часі, який імперативно вимагає єдності і льоальної співпраці людей і зорганізованих гуртів, які мають спільну ідеологію української державності, але мають різні погляди на тактику, — коли в такому нинішньому страхітливому часі панує в нашій громаді заколот, шалє демагогія і йдуть перегони в очорнюванні один одного різними образливими прикметниками, то нічого дивуватися, що наш поселенський корабель пливе по бурхливому морі сучасних конфліктів — без керми і вітрил.

Вступайте в члени УНС

A Ukrainian perspective on the news...

THE UKRAINIAN WEEKLY

Can you afford not to subscribe?

I would like to subscribe to The Ukrainian Weekly for _____ year(s). (Subscription rates: \$5 per year for UNA members \$8 for non-members).
My name is: _____
I belong to UNA Branch: _____
Address: _____
City: _____
State: _____
Zip code: _____

GIFT SUBSCRIPTION

In addition, I would like to give a friend one year's subscription to The Ukrainian Weekly at the discounted rate of \$4.
His/her name is: _____
Address: _____
City: _____
State: _____
Zip code: _____
I enclose a check for \$ _____

THE UKRAINIAN WEEKLY
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Пам'яті Омеляна Яценкова

Омелян Яценків народився 16-го серпня 1908 року у Львові в родині Миколая Яценкова, службовця скарбової палати, та Павлини, з роду Федорик. Початкову і середню освіту (Академічну гімназію) закінчив у Львові й здав матуру в 1927 році. Від наймолодших гімназійних років включився у громадсько-освітню працю в читальні „Прогресу“ на Замаєрстиніві, яку продовжував аж до вибуху Другої світової війни. Омелян був основником і першим начальником Сокола У на Замаєрстиніві. Активно працював як спортивний інструктор під час підготовки Соколяського Здвигу, який відбувся у Львові на площі Сокола Батька у 1928 році.

Під час університетських студій як член Студентської Громади виїздив з рамені головної „Прогресу“ до околицьних сіл з рефератами або як делегат на загальні збори. Був членом засновником (разом зі своїм батьком) Щадничо-Позичкової Каси на Замаєрстиніві, був членом Об'єднання Українців Львова. Брав активну участь в Українському Об'єднаному Комітеті під час виборів до сойму, сенату, а також під час виборів до управи Львова.

В часі воєнних хуртовин Омелян покинув свій улюблений Львів-Замаєрстинів 16-го липня 1944 року разом із дружиною Анною, братом Романом і сестрою Марією, та подався в невідомий шлях еміграційної мандрівки з надією, що в короткому часі повернеться. Довгим був цей шлях, йшов через Словаччину (Ормовлаз, Братислава), Німеччину: французька зона — Ванген — американська зона — Карлсфельд, Міттенвальд. У листопаді 1950 року Омелян разом із родиною прибув до Чикаго. В короткому часі включився в громадське життя і став членом основником в групі 48 федеральної щадничо-позичкової каси „Самопоміч“. Він став членом Об'єднання „Самопоміч“, членом Кооперативи „Самодопомога“, членом основником Клубу Львів'ян, членом Пластового Відділу УНС.

Коли наспіла потреба св.п. Омелян включився в релігійне життя, як член основник і член Комітету Оборони Традицій Української Католицької Церкви. Зі заснованням парафії св. Володимира і Ольги став разом із родиною членом парафії й організував 51-й Відділ УНС ім. Патріарха Йосифа. На загальних зборах його вибрано головою Відділу.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОІЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- ЧИ КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова

грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Теми

Пікарський довідник.
Ліжничка у твердій темно-зеленій обортці із золотими буквами роботи мистця МІХ. МІХАЛЕВИЧА \$38 сторінок.
Ціна 7.00 дол.
СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стейту Нью Джерсі зов'яже 5% стейтеного податку

Бучач і Бучаччина

Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилки
СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Різне

В & K GENERAL SERVICES

Різні будівельні і ремонтні роботи. Перевіз вантажів, меблів і т.п. Телефонувати від 10-01 до 10-01 веч.

2307 Voorhies Avenue
Brooklyn, N.Y. 11235
(212) 891-0041

який він очолював, поки з волі Всевишнього не відійшов у вічність 16-го червня 1980 року.

В родинному житті покійний Омелян був прикладним мужем і батьком. Дітей своїх виховав на чесних ширших українців, і діти розмовляють гарною українською мовою.

Св.п. Омеляна поховано з собору св. Володимира і Ольги на українському цвинтарі св. Миколая.

На поминальному засіданні 51-го Відділу УНС ім. Патріарха Йосифа головною Відділу одностайно вибрано брата покійного Омеляна, Романа Яценкова.

Михайло Оляшанський
секретар 51-го Відділу УНС

REAL ESTATE FOR SALE

A. E. SMAL & Co.
REAL ESTATE & INSURANCE
1733 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-7500

Приймає всі роди забезпечення, зокрема на особові і вантажні авта та мотоцикли; від вогню, від відповідальності і бонди; на життя і акцидентові події.

Продає і приймає на продаж нерухомість в Мей-пласвіллі, Ірвінгтоні та всіх доколицьних місцевостях.

- 10 акрів площі, на „шопінг центер“, при головній дорозі, міська вода і каналізація, готова до будови крамниць, офісів „Ліс ор Сейл“.
- 7 акрів, на спільні дома „апартаментс“, коло церкви і залі, близько крамниць, шпиталю, парку та мінерального, джерельного озера.
- Збудуємо спільні дома, для тих, хто хотів би жити в Українському селі, між своїми людьми. Початкова ціна від 27,750 дол. Приймаємо зго-лошення.
- Новий дім, 2 спальні, 1 1/2 пазнички, покій, ідальня, кухня, веранда та гараж, мурований, 38,500 дол.
- Новий, мурований, на дві родини, 74,950 дол.

ПАРУ ХВИЛИН ВІД УКРАЇНСЬКОГО СЕЛА

- Відкриваємо нову парцеляцію, односторонній площ „Львів“, в помаранчевій сади, дуже гарній околиці, в сусідстві „гольф“ парку, з гарним краєвидом хат, садів і озера, це одна з найвищих околиць Флориди, близько центральної академічної школи, тільки 5 хвилин до мінеральної купелевої води „Мінерал Спрінг“, з вільним вступом, початкова ціна від 3,950 дол., 500 дол. готівки, решту на сплату на 10% річно, маємо тільки 48 площ.
- 7 кімнат, 2 пазнички, мурована хата, 1/2 акра землі, в сусідстві гарної ділянки, ціна 42,500 дол.

Sunnyland Realty

855 N. Park Avenue
Apopka, Florida 32703
Phone: (305) 886-3060
STEPHEN KOWALCHUK
Realtor

FUNERAL DIRECTORS

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслууга ШИРА і ЧЕСНО our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавді Брукліні і перенесенням Тіліних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

Дня 29-го березня ц.р. Т-во Учительська громада в Чикаго відзначило 30-річчя своєї праці на нові виховання молодого покоління. Цей ювілей пов'язало Товариство зі сторіччям створення у Львові „Руського Педагогічного Товариства“, завданням якого було організувати приватне шкільництво, щоб в цей спосіб не допустити до денационалізації нашого роду. Та поруч з тим товариством, яке пізніше прийняло назву „Рідна Школа“, було засноване в 1908 році професійне товариство учителів — Учительська Громада. Коли скінчилася Друга світова війна, на нову землю прибули також завжди готові до жертвенної праці українські вчителі. В Чикаго в 1950 році ініціативна група під проводом проф. Павла Бабак вирішила заснувати місцевий відділ Учительської Громади. Діяльність Товариства протягом 30-ти років була різноманітна. Передусім було воно спонсором найбільшої школи українознавства в діаспорі, найкраще організованої з високим рівнем навчання. Школа нараховувала понад 700 учнів. 726 випускників здало кінцеві іспити після 11-літнього навчання і одержало матуральний диплом. Учні школи не лише вивчали українознавчі предмети, але також виступали в шкільних святах, виставах, конкурсах, імпрезах на закінчення шкільного року, в міжшкільних змаганнях молоді та загальногромадських імпрезах. Тож кожна сьогодні бачимо цю молодість у нашому громадському житті, то це доказ, що посягне учителями-виховниками зерно видало оwo.

Учительська Громада в Чикаго, яка об'єднувала понад 150 учителів, не лише ініціювала численні педагогічні конференції для учителів і батьків усіх українознавчих шкіл Чикаго, але також була господарем окрешніх і крайових конференцій, на яких обговорювали неважливі педагогічні проблеми. Організувала вона семінари для підвищення учительських кваліфікацій, курси вишколу нових учителів, допомагала Шкільній Раді УКА укладати шкільні програми. Врешті, треба підкреслити, що Учительська Громада складала шедри пожертви на потреби наших наукових інституцій, а зі шкільного фонду „Діти — дітям“ вислала регулярну фінансову допомогу для дітей, залишених в Європі, українським сиротинцям та неможливим студіюючій молоді в діаспорі.

Ювілейні святкування почалися панахидою за упокій душ усіх учителів, які відійшли у вічність. Опісля в залі школи св.о. Миколая відбулося свято, яке звеличав своєю присутністю чикагський Владика Кир Інокентій Лотоцький. Численно зібрану громаду привітала

Після обіду мистецьку частину програми розпочав виступ учнів школи св. о. Миколая під проводом учителя Ярослава Проци (інсценізація вірша Романа Заваловича „Українські міста“) Учениці четвертої класи (учителька О. Мудра) — Д. Зейтун в ролі Сонечка і Х. Саміня в ролі Весни — рецитували „Гай оживають“ Р. Заваловича.

І. Баранік виконала на бандурі „Козацьку думу“. Христя Канафодська, учениця 10-ої класи прочитала оповідання „Учителька“, а вчителька С. Чумак декламувала з притаманним їй мистецьким відчуттям „Каменяр“ І. Франка.

Найбільш зворушливою точкою програми було вручення пропам'ятних грамот учителям за визначні заслуги в навчанні і вихованні української молоді, які признав Комітет нагородів склали: Віра Зельвак-учителька, О. Ткачук-від батьків, Т. Дрозд-абсолютент. Нагороду вручала прибула з Клі-

Увага! У видавничстві „СВОБОДА“ появилася друком збірка новель

Любови Колєнської

(автора двох попередніх збірок-новель „САМОТНІСТЬ“ і „ПАВЛІВ ТРИКОМ“)

„ДЗЕРКАЛА“ THE MIRRORS

за мовною редакцією ВЯЧЕСЛАВА ДАВИДЕНКА
Книжка в мистецькому оформленні обкладинки, заголовків та портрету авторки роботи мистця ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА

224 сторінок. Ціна \$12.00. Пересилка \$1.00.

Мешканці стейту Нью Джерсі зов'яже 5% стейтеного податку.

Замовляти:

„Svoboda“ Book Store

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Просимо тут вивопнити, відтати і вислати.

Ім'я/прізвище

Адреса:

Шукаєте за другим прибутком?

Станьте
ОРГАНІЗАТОРОМ
УНСОЮЗУ
ПРАЦЯ
НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.
Можете починати свою кар'єру, організуючи спершу свою родину і приятелів

За інформаціями пишіть до
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Atten: Organizing Dept.

або телефонуйте: (201) 451-2200 (Collect)